

Thứ Tư, 21-8-2024. Năm B
Wednesday, August-21-2024. Year B

Lễ Nhớ Thánh Pio X, Giáo hoàng
Tuần 20 Thường Niên

Ezekiel 34:1-11 Ed 34, 1-11

... chiên đi lạc, các người không đưa về; chiên bị mất, các người không chịu đi tìm (Ed 34,4)

Elie Wiesel, the famed activist and Holocaust survivor, once said, “The opposite of love is not hate, it’s indifference.” Wiesel saw this kind of indifference every day during his captivity as Nazi soldiers treated their prisoners as numbers, as “units” awaiting extermination. By contrast, to hate someone implies having feelings for that person, however negative.

Just as Wiesel devoted himself to awakening the world to injustice and suffering, so Ezekiel called the “shepherds of Israel”—the kings and rulers—to account for their injustices (Ezekiel 34:2). Their sin was not just plundering the people. It was their indifference to the people God had called them to care for. They ignored the needs of the poor and the sick and the lost. Their failure to love and the absence of any sign of concern for their people manifested the exact opposite of the kind of love God was calling them to.

It can be tempting to dismiss Ezekiel’s condemnation, thinking it is intended for a different audience. After all, not many of us would consider ourselves equivalent to the “shepherds” the prophet confronted in his day. But then again, maybe we are. Each of us is a “shepherd” because Jesus has called us to love our neighbor as ourselves. And he has made it

Elie Wiesel, nhà hoạt động nổi tiếng và người sống sót sau thảm họa diệt chủng Holocaust, đã từng nói: “Đối lập với tình yêu không phải là sự căm ghét mà là sự thờ ơ”. Wiesel nhìn thấy kiểu thờ ơ này hằng ngày trong thời gian bị giam cầm khi lính Đức Quốc xã đối xử với tù nhân của họ như những con số, như những “đơn vị” chờ bị tiêu diệt. Thay vì ghét ai đó ngụ ý có tình cảm với người đó, dù tiêu cực đến đâu.

Giống như Wiesel đã cống hiến hết mình để đánh thức thế giới trước sự bất công và đau khổ, thì Ezekiel đã gọi “những người chăn chiên của Israel” - các vị vua và những người cai trị - để giải trình về những bất công của họ (Ed 34,2). Tội lỗi của họ không chỉ là cướp bóc người dân. Đó là sự thờ ơ của họ đối với những người mà Chúa đã kêu gọi họ chăm sóc. Họ phớt lờ nhu cầu của người nghèo, người bệnh và người lạc lối. Việc họ không yêu thương và không có bất kỳ dấu hiệu quan tâm nào đến người dân của họ biểu hiện hoàn toàn trái ngược với loại tình yêu mà Chúa đang kêu gọi họ.

Người ta có thể muốn bác bỏ lời lên án của Ezekiel vì nghĩ rằng nó dành cho một đối tượng khác. Suy cho cùng, không nhiều người trong chúng ta coi mình ngang hàng với “những người chăn chiên” mà nhà tiên tri phải đối mặt vào thời của ông. Nhưng một lần nữa, có lẽ chúng ta đúng như vậy. Mỗi người chúng ta là một “người chăn chiên” vì Chúa Giêsu đã mời gọi chúng ta yêu thương người lân cận

clear that we are all neighbors to one another (Luke 10:29-37).

At each Mass, we ask God's forgiveness "for what I have done and what I have failed to do." It's that failure that Ezekiel is calling our attention to. How often do we fail to care about someone's needs—especially if that person is poor or marginalized? Isn't that a form of indifference?

So try something a little different today. At your next meal, pray for the people who made it possible: the ones who farmed your food, the ones who packaged and delivered it, and the ones who prepared it. Pray also for those who will go without a meal today. Acknowledge how you are connected to people you may never meet, your "neighbors" near and far. As you do, the Lord will gradually turn your indifference to love that bears fruit in action.

"Jesus, teach me how to love all my neighbors."

như chính mình. Và Ngài đã nói rõ rằng tất cả chúng ta đều là láng giềng của nhau (Lc 10,29-37).

Trong mỗi Thánh lễ, chúng ta cầu xin sự tha thứ của Thiên Chúa "về những gì con đã làm và những gì con đã không làm". Đó là thất bại mà Ezekiel đang thu hút sự chú ý của chúng ta. Đã bao nhiêu lần chúng ta không quan tâm đến nhu cầu của ai đó - đặc biệt nếu người đó nghèo hoặc bị gạt ra ngoài lề xã hội? Đó chẳng phải là một hình thức thờ ơ sao?

Vì vậy, hãy thử một cái gì đó khác biệt một chút ngày hôm nay. Trong bữa ăn tiếp theo, hãy cầu nguyện cho những người đã biến điều đó thành hiện thực: những người trồng trọt thực phẩm cho bạn, những người đóng gói và giao hàng cũng như những người chuẩn bị nó. Cũng hãy cầu nguyện cho những người không có bữa ăn hôm nay. Thừa nhận cách bạn kết nối với những người mà bạn có thể chưa bao giờ gặp, "láng giềng" gần xa của bạn. Khi bạn làm như vậy, Chúa sẽ dần dần biến sự thờ ơ của bạn thành tình yêu mang lại hoa trái qua hành động.

Lạy Chúa Giêsu, xin dạy con biết yêu thương mọi người lân cận.

Mt 20, 1-16

Matthew 20:1-16

Các người ganh tị vì ta quảng đại sao? (Mt 20,15)

Anyone who has spent time with small children has heard this refrain: "That's not fair!" Whether it's a slice of cake or a birthday gift, children notice right away when someone else gets something bigger or better. They're like the workers in Jesus' parable who find it unfair when the workers hired at the last minute receive the same daily wage as themselves. Complaining that they didn't get paid more, these workers are unable to rejoice in the landowner's generosity.

Bất cứ ai từng có thời gian với trẻ nhỏ đều đã nghe điệp khúc này: "Thật không công bằng!" Cho dù đó là một miếng bánh hay một món quà sinh nhật, trẻ em sẽ nhận thấy ngay khi người khác nhận được thứ gì đó lớn hơn hoặc tốt hơn. Chúng giống như những người công nhân trong câu chuyện dụ ngôn của Chúa Giêsu, những người cảm thấy bất công khi những người công nhân được thuê vào phút chót lại nhận được mức lương hằng ngày giống như họ. Phàn nàn rằng họ không được trả thêm

How often we react that way, too! Maybe it's not over the question of fair pay for a day's work. But we might feel disgruntled when we see someone else receive a blessing or grace from God that we ourselves have been longing for. Why didn't we receive it first? Or we might become irritated when we hear of the deathbed conversion of a notorious sinner. How can the Lord promise them the same thing he promises us?

If those thoughts come to mind, recall the landowner's words, which echo God's attitude: "Are you envious because I am generous?" (Matthew 20:15). The truth is that God offers no less than everything—his whole self—to all of us. There's no "more" or "less" in his kingdom! He never runs out of goodness, and when it looks as if someone is receiving more, that doesn't mean there's less for us. In Christ, each of us has all we need. That's more than enough.

The more we're aware of God's generosity to us, the easier it will be to rejoice when he is generous to other people. So don't begrudge someone else a grace from the Lord just because you want it yourself. Instead, share in God's kindness by putting off jealousy or resentment. Rejoice with the people around you in the goodness of God.

In the end, that's what the workers in the parable missed out on. Their hearts couldn't rejoice in the master's generosity because they were measuring who got how much. But you don't have to miss out. Today, acknowledge God's abundant compassion and look at other people with his merciful gaze.

tiền, những người lao động này không thể vui mừng trước sự quảng đại của chủ đất.

Chúng ta cũng thường phản ứng như vậy biết bao! Có lẽ vấn đề không phải là trả công xứng đáng cho một ngày làm việc. Nhưng chúng ta có thể cảm thấy bất bình khi thấy người khác nhận được phước lành hay ân sủng từ Thiên Chúa mà chính chúng ta hằng mong đợi. Tại sao chúng ta không nhận được nó ngay từ đầu? Hoặc chúng ta có thể nổi cáu khi nghe tin một tội nhân khét tiếng đã cải đạo trên giường bệnh. Làm sao Chúa có thể hứa với họ điều tương tự như Ngài đã hứa với chúng ta?

Nếu những ý nghĩ đó xuất hiện trong đầu, hãy nhớ lại lời của người chủ đất, những lời phản ánh thái độ của Thiên Chúa: "Các người ghen tị vì ta quảng đại sao?" (Mt 20,15). Sự thật là Thiên Chúa ban tặng không ít hơn mọi thứ - cả con người của Ngài - cho tất cả chúng ta. Không có "nhiều hơn" hoặc "ít hơn" trong vương quốc của Ngài! Ngài không bao giờ hết lòng tốt, và khi có vẻ như ai đó đang nhận được nhiều hơn, điều đó không có nghĩa là chúng ta sẽ nhận được ít hơn. Trong Chúa Kitô, mỗi người chúng ta có tất cả những gì chúng ta cần. Thế là quá đủ.

Càng ý thức về lòng quảng đại của Thiên Chúa đối với chúng ta, chúng ta càng dễ vui mừng khi Ngài quảng đại với người khác. Vì vậy, đừng miệt thị người khác một ân sủng từ Chúa chỉ vì chính bạn muốn điều đó. Thay vào đó, hãy chia sẻ lòng nhân từ của Thiên Chúa bằng cách gạt bỏ sự ghen tị hoặc oán giận. Hãy vui mừng với những người xung quanh bạn trong sự tốt lành của Thiên Chúa.

Cuối cùng, đó là điều mà những người công nhân trong truyện dụ ngôn đã bỏ lỡ. Lòng họ không thể vui mừng trước sự quảng đại của ông chủ vì họ đang so đo xem ai được bao nhiêu. Nhưng bạn không cần phải bỏ lỡ. Hôm nay, hãy thừa nhận lòng trắc ẩn bao la của Thiên Chúa và nhìn người khác bằng ánh mắt

“Heavenly Father, I rejoice in your great generosity!”

nhân từ của Ngài.

Lạy Cha trên trời, con vui mừng vì lòng quảng đại vô cùng của Cha!

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.